

Príhovor starostu

Milé Vavrečanky, milí Vavrečania, a znova prišla jar, čas prebúdzania a nových začiatkov. Domáce gazdinky už pripravujú jarnú kvetinovú výzdobu do svojich predzáhradok, vyberajú muškáty do okien a hrabličkujú trávnik. Chlapi zostrihali ovocné stromy, na poliach a v záhradách je čulý ruch. Všetko je podmienené tomu, aby sme sa na jeseň všetci tešili z plodov, ktoré nám matka zem dopraje.

Od posledného vydania Vavrečníka sa udialo viac udalostí, ktoré sú prínosom pre našu obec. Úspešne sme dokončili práce na projekte nadstavby a prístavby našej základnej školy. Tým sa vytvoril priestor na to, aby sme sa ako škola mohli pripraviť a zapojiť do školskej reformy a prváčikovia, ktorí na jeseň 2026 zasadenú do školských lavíc, v nich mohli sedieť až do piateho ročníka. Súčasní žiaci si už užívajú nové priestory. Obrovská vďaka patrí celému pedagogickému zboru a všetkým zamestnancom školy a taktiež materskej školy, že sa prestavba úspešne podarila a výučba našich detí neutrpla. O výsledkoch našich detí, ako aj pedagogov objektívne vypovedajú výsledky štátnej školskej inšpekcie, ktorá vykonala kontrolu v mesiaci január 2025. Výsledky inšpekcie konštatujú vo všetkých kontrolovaných oblastiach veľmi dobré a dobré výsledky, čo je prvé a druhé najvyššie hodnotenie. Ďakujeme.

Po rokoch služby pre nás všetkých sme sa rozhodli realizovať rekonštrukciu domu smútku. Všetky práce, ktoré sa v dome smútku realizujú riešime svojpomocne. Veľká vďaka patrí našim zamestnancom, ktorí sa do prestavby pustili a výsledok bude naozaj stáť za to. Zrenovované sociálne zariadenia, ktoré nahradia tie 40 rokov staré, budú slúžiť počas poslednej rozlúčky, ale aj pre bežných návštevníkov cintorína počas roka, najmä v období „dušičiek“ a dosiahnu hygienický štandard poskytovaných služieb na úrovni

21. storočia. Oddychové zázemie domu smútku plánuje obec po renovácii vybaviť kuchynským kútkom a sedačkou. Vytvorenie pokojného a tichého prostredia je dôležité pre pozostalých pri smútení a spomínaní na svojich blízkych.

Ešte sa pristavím pri realizácii projektu jednoduchých pozemkových úprav v lokalite Rakytiny. V súčasnosti sa realizujú úkony súvisiace so súhlasom vlastníkov s umiestnením pozemkov. Ak sa nevykytnú nepredvídateľné okolnosti a súhlas vlastníkov s umiestnením pozemkov bude 100 %, je predpoklad, že v priebehu niekoľkých mesiacov dôjde k zápisom novovzniknutých pozemkov do katastra nehnuteľností. Už v súčasnosti riešime s vodárenskou spoločnosťou a energetikou umiestnenie inžinierskych sietí a najmä spôsob financovania. Musíme si však otvorene priznať, že súčasný rozvoj obce absolútne neodzrkadľuje príjmy na rozvoj obce do nášho rozpočtu. Obec ešte neukončila práce na infraštruktúre Starý mlyn a už nás čakajú nemalé investície do bu-

dovania infraštruktúry v novej lokalite Rakytiny. Pri budúcej výstavbe rodinných domov bude v týchto nových lokalitách zvýšený pohyb mechanizmov a určite neúmerne zvýšená prašnosť. V tomto ohľade sa všetci budeme musieť obriť veľkou dávkou trpezlivosti a ohľaduplnosti. Všetko si pýta svoju daň.

Na záver mi dovoľte pár slov k zberu zmesového komunálneho odpadu. Priznam sa, že aj ja som bol v očakávaní, aký prínos pre nás všetkých má zavedený „žetónový“ systém zberu odpadu. Dnes môžem konštatovať, že po niekoľkých rokoch, kedy obec musela za zber odpadu doplácať rádovo tisíce eur, bol rok 2024 pri financovaní odpadového hospodárstva vyrovnaný – príjem od občanov bol rovnaký ako výdaj obce. Vážení Vavrečania, naozaj to má zmysel. Ďakujem Vám.

Milí spoluobčania, dovoľte mi, aby som Vám na záver poprial hlavne veľa zdravia do ďalších dní a príjemné prežitie veľkonočných sviatkov.

Ing. Karol Pjenteľ, starosta obce

*Príjemné a požehnané veľkonočné sviatky
naplnené láskou, radosťou a pokojom
v zdraví a kruhu blízkych
praje
kolektív obecného úradu*

Rekonštrukcia domu smútku

V priestoroch domu smútku, ale aj cintorína už od decembra minulého roku panuje čulý stavebný ruch. Tieto priestory si od svojho otvorenia nepamätajú každodenné „návštevy“ vo svojich priestoroch. Obec sa vlastnými silami a prostriedkami pustila do zásadnej rekonštrukcie interiéru domu smútku. Začali sme novým pripojením k obecnej kanalizácii, nahradili sme staré oceľové trubky na pripojenie vodovodu za nové, plastové. Priestor sociálnymi zariadeniami a „skladom“ náradia bol kompletne prestavaný. Vznikli oddelené WC pre dámy a pánov a malá technická miestnosť. V celom priestore sú nové omietky, obklady a dlažby. Oddychovú miestnosť po dokončení vybavíme kuchynkou a sedačkou.

V miestnostiach je nové elektrické vedenie a budeme inštalovať nové svietidlá. Z dôvodu zvýšenia komfortu najmä v zimných mesiacoch, budú na stropy miestností nainštalované infra ohrievače. Samozrejmosťou budú aj nové dvere. Vchod do domu smútku dostane takis-

to nový šat. Rozpadávajúca sa dlažba bude minulosťou, vchod do objektu bude riešený bezbariérovou. Rekonštrukciu čakajú aj miestnosti s chladiacimi zariadenia-

mi, kde sa vybúrajú priečky a vznikne jeden veľký priestor, ktorý bude dôstojným miestom poslednej rozlúčky.

Ing. Karol Pjenteľ

Pred rekonštrukciou

Po rekonštrukcii

Bezbariérový prístup k Domu smútku

Zimná údržba

Zdražovanie cien a konsolidačný balíček trápi nielen samotných občanov, ale aj verejnú správu. Všetci sa snažia ušetriť, kde sa dá, aby bolo na to podstatné. Jednou z položiek výdavkov Obecného úradu vo Vavrečke sú aj platby za odhrňanie snehu. Doma si sami lopatou odhrnieme, popritom si precvičíme svaly, ale odhrňat sneh z vozoviek si vyžaduje mechanizmy. Môžeme povedať, že v tomto smere nás má Pán Boh rád, lebo snehu tohto roku až toľko nebolo a je určite zaujímavé porovnať, že kým v roku 2022 sa sneh odhrňal 326 hodín, túto zimu iba 58 hodín, čo je slabá pätina.

Andrea Hrubjaková

Poďakovanie

Milí Vavrečania, deň 11.05.2024 si bude naša rodina pamätať už NAVŽDY.

Ťažko sa píše ešte aj teraz tieto riadky, nakoľko v tento deň sme neprišli iba o náš milovaný dom, ale najmä o náš DOMOV. Miesto, kde patríte, vyrastáte, smejte sa, plačete, kde ste v bezpečí s ľuďmi, ktorých milujete. Tešíte sa. Žijete, nažívate.

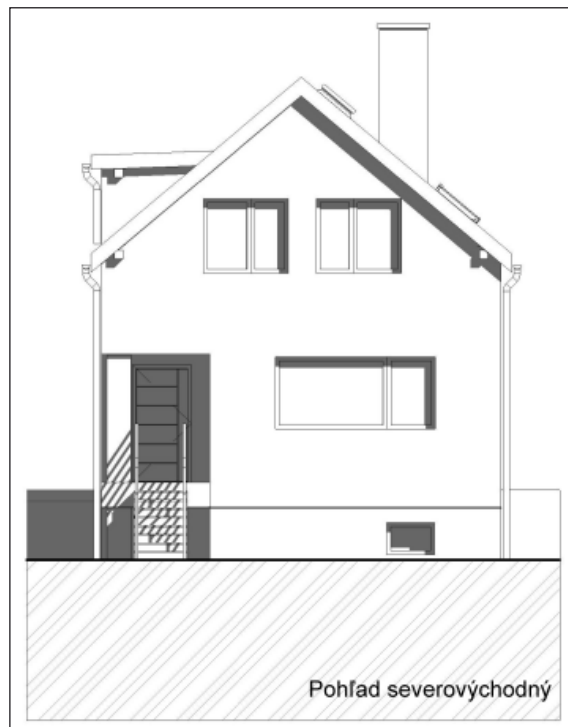
Osud chcel, aby sme sa aj napriek tejto ťažkej skúške ešte viac zomkli a spojili ako RODINA.

Uvedomíte si, aký je život veľmi vrtkavý. Zo dňa na deň, z hodiny na hodinu, zo sekundy na sekundu, sa všetko rozplýva priamo pred Vašimi očami. Stojíte, pozeráte ako oheň mení Váš život, Vašu prítomnosť ale najmä bu-

dúcnosť. Budúcnosť, Váš ako osoby. Všetko ide bokom a ihneď sa Vaše životné priority poprehadzujú podľa ozajstných hodnôt. ĎAKUJETE, že sú Vaši príbuzní v poriadku a ostatné Vás v daný moment nezaujímajú. Veď, čo je dôležitejšie ako ľudský život? Prebudenie, ale z toho zlého sna Vás postaví do situácie, čo teraz? Ako ďalej? Čo bude? Ako to zvládneme? Otázky, ktoré sa Vám začnú miháť hlavou...

Našej rodine sa v osudný deň dostalo pomoci, ktorá nás všetkých nesmierne zaskočila. Okamžitá pomoc od susedov, ktorí zavolali hasičov, podpora, ochota

Naše plány...

a organizácia všetkých Vás, ktorí ste boli ochotní ihneď POMÁHAŤ a ešte stále pomáhate. Pochopením, porozumením, empatiou, láskavým povzbudzujúcim slovom, finančnou zbierkou, ktorá pôjde na nový dom. Život, ale ide ďalej. Našu rodinu, čaká ešte veľa výziev, ktorým budeme musieť čeliť. No s Vašou dôverou a podporou veríme, že sa nám to podarí.

Dovoľte, v mene celej našej rodiny Jančigovej, Vám všetkým z celého srdca ešte aj takto slovom POĎAKOVAŤ za Vašu

morálnu, psychickú, finančnú, materiálnu a všetku tú pomoc, ktorá sa nám dostala. Dnešná doba je ťažká a je krásne vedieť, že sme tu stále jeden pre druhého, keď treba pomôcť.

Zároveň, my ako deti, chceme poďakovať našej maminke, že aj napriek jej veku a v situácii, v ktorej sa ocitla, sa nevzdáva a verí, že sa všetci stretne u nej doma, tak ako kedysi pri jej zemiakových placákoch. ĎAKUJEME za VŠETKO.

S úctou a láskou rodina Jančigová

Vyhodnotenie súťaže

V našom poslednom čísle Vavrečníka 4/2024 mali všetky deti možnosť zapojiť sa do súťaže.

Tie deti, ktoré vyplnili a následne odoslali správnu odpoveď z vianočného kvízu sa automaticky zaradili do žrebovania

o krásne ceny. Starosta obce odovzdal ceny šiestim deťom, ktoré za svoju usilovnosť získali knihu a sladkú odmenu. Výhercom gratulujeme.

1. Paulína Juritková
2. Michaela Mešková
3. Mateo Hurák
4. Oliver Hurák
5. Michael Madleňák
6. Ivan Šimják

Vianočné trhy

Vianočné trhy sa stali v našej obci tradíciou, ktorá spája ľudí počas predvianočného obdobia.

14. decembra sme sa stretli na amfiteátri, aby sme si spoločne vychutnali sviatočnú atmosféru v kruhu svojich priateľov a známych. Sprevádzala nás výborná nálada, vianočné piesne a koledy, smiech a úsmevné momenty. Od stretnutia nás neodradilo ani chladné počasie, a ani silný studený vietor, ktorý skúšal našu odolnosť a vytrvalosť. Pomocou v tejto zime nám boli ohniská, ktoré nás nielen zohriali, ale výborne poslúžili aj na opekanie špekačiek. Všade rozvoniavali čerstvé vianočné oblátky, klobáska, slané a sladké dobroty, ktoré napiekli naše ochotné gazdinky. Tú správnu predvianočnú atmosféru

Vianoc sme si vychutnali pri teplom čaji a vianočnom punči, ktoré sa stali neodmysliteľnou súčasťou vianočných trhov. Azda najväčšiu radosť mali deti zo zapaľovania prskaviek, ktoré symbolicky ukončili naše stretnutie. Tešíme sa na stretnutie opäť o rok.

Štefánia Škutová

Adventný veniec pri kostole

Advent je obdobím, kedy si pripomínáme skutočné posolstvo, ktoré so sebou Vianoce prinášajú. Toto obdobie často vnímame ako príležitosť byť nielen k sebe ale aj k druhým láskavejší, vnímavejší a štedrejší. Medzi hlavné symboly Vianoc a adventného obdobia patrí aj adventný veniec. Tento rok dostal kostol sv. Anny nový symbol Vianoc, ktorý skrášlil celé jeho okolie. Adventný veniec, ktorý sa každú adventnú nedeľu rozsvietil o ďalšiu sviečku.

Svojím svetlom šíril pocit radosti a pokoja nielen medzi tými, ktorí vstúpili do kostola, ale aj ľuďmi, ktorí prechádzali okolo. Každá z týchto sviečok má iný význam a predstavujú nádej, mier, pri-

ateľstvo a lásku. Myšlienka na vytvorenie tohto krásneho diela vznikla u pána Mariána Kršáka. Spolu s pánom Jozefom Holubom pri jeho výrobe strávili v prepočte niekoľko dní. Venovali mu nielen svoj čas, ale aj energiu, úsilie a trpezlivosť. Jozef Hrkeľ zabezpečil pripojenie elektrickej energie. O estetickú stránku a zdobenie adventného venca sa postarala Mária Kasanová, ktorá ho dotvorila a dodekorovala voňavými vetvičkami z ihličnatých stromov. Konečné rozmery venca dosiahli šírku 1,8 m a výšku 1,7 m. My ostatní vyjadrujeme veľkú vďaku a tešíme sa, že aj nasledujúce Vianoce nás bude počas adventu sprevádzať svetlo tohto adventného venca.

Štefánia Škutová

Jasličková akadémia

Neoddeliteľnou súčasťou vianočných sviatkov je jasličková akadémia, ktorej hlavným cieľom je osláviť vianočnú atmosféru a šíriť posolstvo lásky, pokoja a nádeje. Tieto najkrajšie sviatky v roku si už snáď ani nevieme predstaviť, bez tohto krásneho podujatia. Vďaka nemu si na prvý sviatok vianočný môžeme pripomenúť pravú podstatu Vianoc. Detské predstavenie je vždy veľmi špeciálne. Deti hrajú úprimne, s radosťou a veľkým nadšením. Tento rok sa k ich vystúpeniu pripojili aj naši seniori a mladí birmovanci. Predstavenie bolo jedinečné, veľmi poučné a miestami aj dojemné. Podarilo sa vytvoriť krásne dielo, ktoré pohladilo dušu, potešilo srdce a každému divákovi prinieslo krásny duchovný zážitok. Ďakujeme našim deťom a ich rodičom, ktorí s nimi pripravili toto predstavenie, že nám opäť pripomenuli, v čom spočíva hodnota

Vianoc. Že to nie je obdobie veľkých a drahých darov, ale že ten najkrajší a najdôležitejší dar, ktorý môžeme dať je čas strávený s našimi najbližšími. Prajem nám, aby v nás tento pocit pretrval nielen počas Vianoc, ale počas celého roka.

Štefánia Škutová

Vzájomne obdarovaní

Ani ja som si až doteraz nevedel predstaviť, že by sa niekto mohol netešiť na Vianoce. Veru aj takí ľudia žijú hneď „vedľa nás“, len sme si ich možno doteraz nikdy nevšimli. Porozprávať o nich nám prišiel „Námestovský anjel“ v osobe svojho zakladateľa Jaroslava Genšora. Bolo to práve na Nový rok, počas nášho benefičného koncertu. Rozprával o tom, aké ťažké to v živote majú rodiny, deti, ľudia; ako zápasia s chorobami, stratou rodiča, stratou príjmu, ako sa takéto mamy v tichosti zadlžujú, aby udržali aspoň nejakú životnú úroveň pre svoje deti...

Všetci sme dostali možnosť podeliť sa a pomôcť. Najmä finančne, lebo takáto pomoc jenajdiskrétnejšia a pomáha obdarovaným udržať si dôstojnosť a zostať človekom, nielen osobou odkázanou na milosť a nemilosť ostatných. Mali sme možnosť a aj sme ukázali svoju štedrosť a otvorené srdcia. Na pomoc núdnym rodinám sme po koncerte odovzdali peknú sumu 1500 €.

Náš zbor prispel svojou čiastkou tým, že sme v predvianočnom čase usilovne nacvičovali vianočné piesne a koledy, aby ľudia mohli prísť a potešiť sa z umelecké-

vá, tak je pre mnohých neodmysliteľnou súčasťou sviatočných dní aj benefičný koncert.

V zbere sme sa stretli tri generácie. Okrem toho, že to bolo príležitosťou zaspomínať si na „staré časy“ pred niekoľkými dekadami, išlo najmä o pozvanie pre najmladšiu generáciu, aby neváhala

kovci, ktorý podobný koncert zorganizoval v mieste svojho pôsobiska.

V betleheme pri oltári je tam 31 drevených postavičiek. 5. januára k nim pribudlo ďalších 40 – spevákov a hudobníkov. Pre členov nášho zboru to bol výlet do krásneho tatranského prostredia ako odmena za skúšky, nácviky a všetky obety, a zároveň možnosť šíriť „dobrú zvesť“ aj ďalej z našej farnosti. Veď predsa stále platí, že kto spieva, dvakrát sa modlí. Výťažok z tatranského koncertu, ktorý bol len o málo nižší než z domáceho, putoval na pomoc rodinám v Tatrách, lebo aj tam také žijú, ako kdektoľvek inde.

Na záver už len zhodnotenie nášho výkonu od vďačnej veriacej z Tatier: *A ku dnešnému zážitku... som rada, že toto nebol zbor profíkov... tým väčšinou chýba hĺbka. Tento zhuk ľudí bol zhukom lásky... spievali zo srdca, od srdca a aj so srdcom. Bola to čerešnička na torte v tomto roku. To si budem ešte púšťať ako modlitbu, keď ma bude chcieť niečo pritlačiť. Také nebo u nás v kostole.*

A tak sa už teraz tešíme na ďalšie Vianoce, aby sme mohli nielen znova niečo dostať, ale aj sami dať. Aby sme niektorým pomohli slzu z oka usušiť, lebo bude mať menej starostí a trápenia, a niekomu pár slz nechať po lícach sklznúť od dojatia a radosti. Boh sa stal človekom a aj my sme sa stali jeden druhému viac človekom...

Martin Rentka

ho zážitku. A ľudia odchádzali s dvojitou radosťou – že mohli pomôcť a podporiť, a mohli aj sami načerpať a potešiť sa z vypočutej hudby a spevu. Nebolo to prvý raz, práve naopak, z Novoročného benefičného koncertu sa stáva pekná tradícia. Podobne ako už pokladáme za samozrejmé, že na Vianoce býva jasličko-

a zapájala sa aj do takýchto aktivít, ktoré sú krásne, užitočné a prospešné. A že vlastná námaha a snaženie môže niekomu inému nielen spraviť radosť, ale aj veľmi pomôcť.

Spojiť príjemné s užitočným sa potom podarilo aj s pomocou nášho rodáka Dávida Sklárčika, kaplána v Novom Smo-

Návšteva v knižnici

Čítanie kníh patrí medzi najkrajšie aktivity, ktoré môžeme deťom ponúknuť. Takéto čítanie podporuje nielen ich predstavivosť a fantáziu, ale rozvíja aj slovnú zásobu. Čarovné chvíle strávili žiaci našej základnej školy v obecnej knižnici počas marca, ktorý je mesiacom kníh. Pútavé príbehy, ktoré sme si spoločne prečítali, preniesli deti svetom dobrodružstiev hlavných hrdinov a zaujímavého deja. Aby sa naše čítanie stalo atraktívnejšie, zahráli sme si rôzne hry a aktivity. Skutočné priateľstvo sme spoznali v príbehu

o dvoch dievčatách - Mimi a Líze. Malý vynálezca Emil Einstein nás previedol

svetom priateľstva, vedy a kreativity. Skromný chlapec Charlie nám vyrozprával svoje dobrodružstvá v továrni na čokoládu. Kúzelný dej nám taktiež ponúkla kniha o dievčati Willow a jej ceste za záchranou lesa. Každá z kníh priniesla svoj neuveriteľný príbeh. Naša knižnica sa tak stala miestom, kde sme vďaka knihám objavili veľkú radosť z čítania a krásne zážitky. Nezabúdajme na dôležitosť kníh, a na to, že čas, ktorý trávim pri ich čítaní, je najlepším spôsobom využitia voľných chvíľ. Tešíme sa na každého návštevníka našej knižnice.

Štefánia Škutová

Burza kníh

22. marca sa v kultúrnom dome po prvýkrát konala burza kníh. Každý nadšený čitateľ si mohol prísť vymeniť alebo za symbolické ceny zakúpiť knihy rôznych žánrov. Beletria, odborná literatúra, detské knihy, komiksy, literatúra pre dospelých ale aj literatúra s náboženskou tematikou. Toto podujatie ponúklo širokú škálu možností pre všetkých knihomoľov. Koncept

re už nepotrebujete, a vymeniť ich za tie, ktoré Vás zaujímajú. Tí, ktorí nemali knihu na výmenu, mohli dobrovoľným príspevkom prispieť na nákup nových knižných titulov do obecnej knižnice. Veľmi nás potešila účasť nielen občanov našej obce, ale aj návštevníkov zo susedných dedín. Tešíme sa aj z pozitívnych ohlasov a skvelej spätnej väzby.

Uvidíme sa opäť o rok!

Štefánia Škutová

Spoločenská kronika

Narodili sa:

Nina Nadia Ayachová
Anežka Tomašítková
Lara Jadroňová
Dorota Bugajová
Marcus Gracik
Kristína Mikolajčík
Richard Višňovský
Andrej Rentka
Ema Gešvandtner

Opustili nás:

Anna Hrkľová
Pavol Dendis
Štefan Meda
Božena Jenejová

burzy bol taktiež zameraný na recykláciu, ktorá je v súčasnosti veľmi prezentovanou a aktuálnou témou. Určite sa u každého z nás nájdú knihy, ktoré už nečítame, a ktoré už len zaberajú miesto v našich knižniciach a poličkách. Takáto burza je skvelou príležitosťou zabezpečiť, aby si takéto knihy našli svoje miesto u nového majiteľa. Stačilo priniesť knihy, kto-

Pochovávanie basy

Ako sa už stalo dobrým zvykom v našej obci, nemôže sa ukončiť fašiangový čas bez „pochovávania basy“. Aj tento rok sme sa 1. marca zišli, aby sme sa spoločne rozlúčili so zábavou a spolu vkročili do obdobia pôstu.

Podujatie začalo veselým fašiangovým sprievodom, ktorý prešiel ulicami Vavrečky. Pre našich obyvateľov to bolo niečo nové a nevidané, no veríme, že farebné kostýmy, spev a dobrá nálada priniesli úsmevy do našej obce. V niekto-

to rok bol sprievod pestrý a účasť príjemne prekvapila – vďaka všetkým, ktorí našli odvahu prísť v zábavných kostýmoch a rozveseliť Vavrečku.

Basu sme v sále kultúrneho domu pochovali za plaču starých žien, pohrebného sprievodu i prítomnosti nezameniteľnej smrtky. Pochovali sme ju preto, aby opäť na Veľkú noc mohla svoje struny rozozvučiť a osláviť vzkriesenie Pána.

Zbor mužov a žien na dôchodku nás sprevádzal prekážačkami a svojim spevom obohatili celú akciu. Okrem spevu, dobrej nálady, masiek, cigánskej rodiny sa všetci mohli dosýta najesť dobrôt z rúk našich mám a starých mám. Bolo z čoho vyberať – nepreberné množstvo koláčov, šišky s jahodovou penou, chlebík s masťou a cibuľou a kopec iných dobrôt. Hojná

rých regiónoch je zvykom, že obyvatelia vítajú sprievod pred domami a ponúknu fašiangovníkov šiškami či inými dobrotami. U nás, keďže to bolo prvýkrát, mnohí stáli za oknami a s úsmevom sledovali, čo sa deje. Možno o rok vyjdú pred domy a pridajú sa k zábave, čím sa táto krásna tradícia ešte viac zakorení v našej obci. Už ten-

účasť Vavrečanov potvrdila obľúbenosť tejto akcie a všetci sa zabávali až do večera.

Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k organizácii akcie, kto-

rá všetkých zabavila a potešila. Veríme, že o rok sa opäť všetci stretneme v plnom zdraví!

Andrea Hrubjaková

Nové divadelné predstavenie

Aj túto jeseň sa môžete tešiť na naše nové divadelné predstavenie - **Z DAŽĎA POD ODKVAP** od Vladislava Mlynka. Vystúpia Vám už známymi herci a uvidíte aj nové tváre. Do divadla zapojíme aj deti. Pôjde o hru z autentického dedinského prostredia, ktoré zachytáva život na dedine. Samozrejme má aj komediálny charakter, pôjde o situačný humor a trošičku prehnanú charakteristiku postáv. Postavami sú obyčajní ľudia, ktorých osud ľahko pochopíte, pretože prékačky medzi mužom a ženou sú staré ako ľudstvo samo.

Srdečne pozývame...

Mária Jankuliaková

Keď vek je len číslo

Elena Krivdová z Vavrečky je dôkazom toho, že vek je naozaj len číslo. Aj keď nedávno oslávila svoje 80. narodeniny, vitalitou a elánom predčí mnohých mladších. Narodila sa v roku 1945 v Breze, no svoj život spojila s Vavrečkou, keď sa v roku 1964 vydala za Milana Krivdu. Spolu si postavili dom, v ktorom dodnes býva. Elenka má tri dcéry – Alicku, Andrejku a Zuzku, osem vnúčat a jedného pravnuka. Už 14 rokov je vdovou, no stále žije plnohodnotný a aktívny život.

walkingu a s ľahkosťou zvládne aj náročné túry do kopcov. Jej bežecké úspechy na okresných a krajských súťažiach dokazujú, že odhodlanie a disciplína nepoznajú vekové obmedzenia. Pred 80. narodeninami si dokonca bez problémov vybehla na Javorový vrch. Je to aktívna a elegantná dáma s mladistvým duchom. Jej energia a vitalita sú pre ňu a aj mnohých ďalších veľkou inšpiráciou.

Teta Elenka, Vaša sestra Anička Tataruková – moja starká,

nie je medzi nami už 34 rokov. O to viac si vážim, že Vás mám tak blízko. Musím priznať, že ste aj pre mňa životnou inšpiráciou. Váš život je plný aktivity a energie. Vo Vašom prípade skutočne platí, že „vek je len číslo“. Kde čerpáte svoju životnú silu?

„Myslím si, že je veľmi dôležité nezostávať doma sama, ale ísť medzi ľudí. Rada navštevujem Klub dôchodcov, kde máme rôzne spoločné aktivity. Spolu udržiavame cintorín a skalku pri kostole. Teší ma, že sa môžeme stretnúť, porozprávať sa o veciach ktoré nás zaujímajú a vymeniť si názory.“

Už roky pravidelne cvičím. A ak náhodou ochorím a vtedy cvičiť nemôžem, veľmi mi to chýba. Moja záhrada je pre mňa

relaxom aj spôsobom, ako si udržať kondíciu a štíhlu postavu ☺. Pestujem zeleninu, kvetiny a starám sa o trávnik – vždy mám radosť, keď je všetko čisté a upravené.

Veľmi rada cestujem, mám veľa krásnych spomienok a zážitkov z mnohých

krajín, ktoré som doteraz navštívila. Vždy ma poteší aj návšteva divadla, to mám veľmi rada, posedenie pri kávičke s kamarátkami, či s mojimi dievčatami. V lete rada zájdem k priehrade, na hríby alebo bylinky. Nedávno som bola aj na víkendovom rekondičnom pobyte v Tatrách a tiež v kúpeľoch. Denne sa zaujímam aj o dianie u nás a vo svete, každý rok sledujem MS v hokeji. Rada si prečítam dobrú knihu a keď ma nebolia prsty, ešte štrikujem. Pre mňa je dôležité neutiahnuť sa do seba, ale byť medzi ľuďmi a užívať si každý deň.“

Študujete už tretíkrát na Univerzite tretieho veku. Čo vás motivuje stále sa vzdelávať?

Je to pre mňa príležitosť naučiť sa niečo nové a zároveň sa stretávať s ľuďmi. Teraz sa venujeme zaujímavej téme „Aktívny dôchodca“. Prednášky sú veľmi pestré a zaujímavé, napríklad sme mali lekára, ktorý rozprával o správnej chôdzi, vhodných cvikoch pre náš vek, pitnom režime či pobyte vonku. Pri psychológii sme si zase trénovali pamäť rôznymi hrami –

Narodeninová oslava - dcéry - zľava - Zuzka, Andrejka, Alicka

Dovolenka v Slovinsku 2024

odvtedy už do obchodu nemusím nosiť lístok ☺. Každé dva roky máme novú tému. Veľmi zaujímavá bola aj história Oravy. Mali sme vtedy aj pútavú prednášku priamo na Oravskom hrade. Štúdium na univerzite ma veľmi baví. A keď nás na konci čakajú promócie a prídu sa na mňa po-

zrieť moje dcéry, mám ďalší dôvod na úsmev – je to taký malý, ale veľmi milý pocit úspechu.

Vaše tri dcéry sú úspešné a rovnakú cestu si zvolili aj vaše vnúčatá – všetky majú vysúdovnú vysokú školu alebo ešte študujú. Ako vnímate ich úspechy?

Pravnuk Oliverko je prváčikom na základnej škole. Volá ma babi Eli a vždy mi prinesie veľa radosti. Z vnúčat sú už štyria absolventi vysokých škôl a ďalší ešte študujú. Zuzana je uznávaná umelkyňa, ktorá sa venuje umeleckej keramike a dokončuje doktorantské štúdium. Andrej pracuje ako

Vysoké Tatry 2023

právník, Oliver je informatik a Adam vyštudoval filozofiu v Bruseli. Samuel stu-

duje v Prahe mikrobiológiu a Michal v Bratislave ekonomiku a manažment. Jakub študuje angličtinu a pedagogiku. Emka je na gymnáziu a čaká ju maturita. Som na všetkých veľmi hrdá a z ich úspechov mám veľkú radosť.

Akú radu by ste dali mladším ľuďom, ktorí si niekedy hovoria, že na niečo už nemajú vek?

Vek nie je prekážkou, aby bol človek aktívny. Aj v stovke môže človek robiť niečo pre svoje

zdravie. Dôležité je najmä nezostať sedieť doma, ale chodiť a hýbať sa. Chôdza je základ – treba sa prinútiť a hýbať sa, aj keď sa nám nie vždy chce. Veľa ľudí sa chodí otužovať. Ja rýchlo prechladnem, preto nemám odvahu využiť otužilecký bazén vo Vavrečke, ale počas leta sa pravidelne aspoň sprchujem v studenej vode. Dôležité je robiť niečo pre seba a svoje zdravie – každý si môže nájsť to svoje, čo ho bude baviť a udržiavať v kondícii.

Ďakujem za inšpiratívny rozhovor a prajem Vám ešte mnoho šťastných a aktívnych rokov!

Michaela Pazúriková

Aktívne sme začali aj rok 2025

Klub dôchodcov sa od začiatku roka iniciatívne zúčastnil rôznych akcií.

Prvou bola lyžiarska súťaž v behu na lyžiach Biela stopa v Námestove. Táto však nebola „biela“ pretože opäť nebolo snehu. I keď sa začiatkom roka zdalo, že sneh vydrží, následné teplé počasie snahy usporiadateľov úplne zmarilo. Takže sa opäť pretekalo iba v severskej chôdzi s paličkami. 10 základných organizácií námestovského okresu vyslalo celkovo 56 súťažiacich. Naše družstvo Brčáková, Banasová, Janoľová a Páleník dosiahli pekné umiestnenie: Brčáková a Páleník vo svojich kategóriách získali tretie miesto, Banasová bola ôsma a Janoľová sa umiestnila na desiatom mieste. Chválime ich za snahu i za pekný športový výkon.

Na ďalšej akcii sa zúčastnilo podstatne viac našich členov. Kúpanie v teplej termálnej vode v Oraviciach lákalo podstatne viac ako severská chôdza s paličkami. Opäť sme si užili nielen termálne bazény, ale aj vírivky, /najlepšia bola vraj tá s tým drobným pieskom .../ a tiež bazén s morskými vlnami. Sme radi, že sme si trochu vyhriali a rozhýbali svoje telá.

Ďalšiu akciu usporiadali dobrovoľníci a divadelníci z našej obce - pochovávala sa basa. Táto už tradičná fašiangová akcia pred veľkonočným pôstom sa nezaobišla bez našej účasti. Zastúpenie sme mali nielen v speváckej skupine žien, ale aj v skupine mužov. Veľmi pekné bolo ich spoločné vystúpenie na pódiu. Ani naše gazdinky sa nenechali zahanbiť, však aké-

že by to boli fašiangy, keby chýbali šišky a makové koláče?

Zatiaľ poslednou akciou bol okresný volejbalový turnaj, ktorý usporiadala základná organizácia v Zubrohlave. Zúčastnili sa na nej okrem domácich aj družstvá z Nižnej, Or. Jasenice, Námestova a družstvo z moravskej Čeladnej. Vavrečka ako vždy chýbala na tejto peknej akcii, pretože nevieme dať dokopy šesťčlenné družstvo. Zatiaľ máme štyroch volejbalistov, takže nám treba ešte aspoň dvoch odvážlivcov, aby sme mohli hájiť našu vavrečskú organizáciu. Nájdú sa? Zatiaľ aspoň malou útechou nám môže byť konštatovanie, že za víťazné družstvo Námestova nastupovali naši dvaja Vavrečania J. Páleník a P. Seč.

Vladimír Seč

Spoločná sánkovačka

Sánkovačka je pre mnohých z nás už od detstva neodmysliteľne spojená so zábavou, smiechom a radosťou. V súčasnosti je táto zimná aktivita veľkým lákadlom nielen pre deti, ale aj celé rodiny či skupiny kamarátov. Nepotrebuje veľa... stačí mať vhodné oblečenie a obuv, sánky a kopec. Motivovaní dobrými snehovými podmienkami sme sa rozhodli pripomenúť si, že niekedy stačí naozaj málo a vznikne z toho skvelá veľká zábava. 18. januára sme sa stretli na Medvedke. Vyzbrojení dobrou náladou a pozitívnou energiou, pripravení spoločne si užiť snehovú nádielku. Počasie bolo síce mrazivé, no zubaté slniečko nás zohrievalo svojimi teplými lúčmi. Vysmiatie tváre, zamrznuté líca, veselé očka a všade sa ozývajúci detský smiech a džavot. Dráha na sánkovanie bola pripravená plniť svoj účel a poctivo vyšľapaný kopec priniesol odmenu v podobe radosti z jazdy. Počítalo sa všetko... Sánky, boby, klzáky, ale aj nafukovacie koleso či vrece naplnené senom. Každý z týchto prostriedkov bol povolený. Postupom času sa deti pustili do stavby snehových múrov a začala sa guľovačka. Horúci čaj nás zahrial,

opekané špekačky zaplnili hladné brušká a sladká odmena potešila každého malého maškrtníka. Spoločná sánkovačka nám priniesla množstvo skvelých zážitkov a úsmevných momentov. Už teraz sa tešíme na snehovú nádielku a na stretnutie opäť o rok.

Štefánia Škutová

Klisko

Zimné obdobie ponúka mnoho príležitostí na aktivity, ktoré potešia všetky vekové kategórie. Jednou z nich je aj korčuľovanie na ľade, ktoré so sebou prináša radosť z pohybu a patrí medzi najobľúbenejšie zimné športy. Mrazivé počasie a mínusové tep-

loty nám vytvorili ideálne podmienky na zhotovenie ľadovej plochy na korčuľovanie. Pre deti sa plocha stala príjemným spestrením zimy. Každý deň sa tu pri korčuľovaní s radosťou a veľkým nadšením zišlo množstvo školákov, no pridali sa k nim aj naši najmenší škôlkari. Zakaždým im ich tváre zdobil obrovský úsmev. Dospelí využili túto možnosť nielen si zašportovať, ale ako veľký benefit vnímali aj aktívne trávenie voľného času na čerstvom vzduchu. Prevádzka počas večerných hodín potešila najmä starších žiakov a mládež, ktorý si mali možnosť nerušene zahrať hokejový zápas. Nakoniec sme si mohli klisko vychutnať len pár dní, nakoľko tento rok nám zima nepriniesla viac mrazivých dní a nocí. Ďakujeme v mene nadšencov tohto zimného športu, ktorí sa už teraz tešia na nasledujúcu zimu, nízke teploty a novú ľadovú plochu.

Štefánia Škutová

Divadelné predstavenie Vendo zo Štefanova

V nedeľu 23. marca sa v kultúrnom dome uskutočnilo divadelné predstavenie, ktoré väčšina z nás pozná prostredníctvom jeho filmového spracovania. Predstavenie je inšpirované dielom spisovateľa Ferka Urbánka, pod názvom Kamenný chodníček. Táto veselohra z dedinského prostredia rozpráva príbeh lásky medzi Adamom a Evuškou z Kamenného mlyna, o starých hnevoch, nedorozumeniach, ale aj o ľudských slabostiach a nedokonalostiach. Vo svojej skvelej verzii nám túto divadelnú inscenáciu prišiel odohrať divadelný súbor VENDO zo Štefanova nad

Oravou. Všetci prítomní si mohli vychutnať vynikajúce kultúrne podujatie, ktoré prinieslo veľa radosti, smiechu a dobrej nálady. Smiech je predsa najlepší liek a vďaka nemu môžeme aspoň na chvíľu zabudnúť na každodenné problémy a starosti. Tešíme sa, že herci vytvorili výbornú atmosféru a svojim vystúpením poskytli divákovi nezabudnuteľný kultúrny zážitok. Som si

istá, že následný srdečný a dlhotrvajúci potlesk od našich divákov ich úprimne potešil a bol pre nich skvelou odmenou.

Štefánia Škutová

ERKO PÁRTY

Ahojte priatelia, február sme privítali hrou, hudbou tancom a aj dobrým jedlom. Vďaka Vám všetkým, ktorí ste prišli ku kostolu svätej Anny do priestorov fary sa usporiadala naozaj skvelá párty. Animátori to tam vyzdobili balónmi a papierovými ozdobami. Spolu s Vami sme si zahrali rôzne spoločenské hry, pretancovali sme tanečné topánky, striedali sa tanečné kolá a zábavné súťaže. Pre koho sa to s celou pastoračnou radou, teda hlavným organizátorom vlastne pripravovalo? Pre Vás, deti. Samozrejme, že nechýbali zákusky, chlebíčky, drinky a teplý februárový čaj na zahriatie, keďže bola vonku ešte zima. Všetko

to pripravovali a priniesli mamičky, očkovia a návštevníci našej farskej diskotéky. A jasné, že nechýbala tombola. Vyhrali ste zaujímavé ceny ako napríklad autá na hranie pre chlapcov a pre dievčatá knihu nálepiek. Ďakujeme, že ste to s nami poriadne roztočili na Just dance, taktiež ďakujeme organizátorom aj všetkým, ktorí sa podieľali na príprave plesu pod farou. Tí, čo ste zaváhali alebo nemohli prísť, nemajte obavy. Veríme, že budúci rok si spolu zatancujeme a pripravíme Stretko s veľkým „S“ znovu.

vedúca Erka – Veronika Slaničanová, foto – Martin Rentka

Karneval pre deti

V sobotu 25. januára 2025 sa sála kultúrneho domu zaplnila maskami od výmyslu sveta. Či už to boli postavičky zo sveta rozprávkovej fantázie, novodobí hrdinovia alebo hokejové a futbalové hviezdy. Obrovskú dávku kreativity, zručnosti a fantázie nám predstavili deti a ich rodičia pri tvorbe masiek, ktoré sme mali možnosť obdivovať. Medzi ocenenými maskami boli napríklad sladké muffiny, torta či cukrová vata. Pozornosť tiež upútala krásna a pôvabná labuť, loď Titanic spolu so svojím kapitánom, svietiaci víla či sopka, obrovská pastelka aj muchotrávka. A bolo ich oveľa viac. Všetky masky boli krásne, originálne, plné farieb a fantázie. Počas celého karnevalu nás sprevádzala veselá nálada, maskoti a výborná hudba. Pochutili sme si na šiškách, koláčoch a obložených žemliach, ktoré pre nás prichystali šikovné kuchárky spolu s mamičkami. Pripravená bola fotostena, pri ktorej vznikali tie najkrajšie fotky na pamiatku. Tento deň bol plný smiechu,

zábavy, tanca a výbornej atmosféry. Každá maska odchádzala s odmenou. Dúfame, že ste si atmosféru karnevalu spolu s nami vychutnali naplno a budeme sa na Vás tešiť opäť o rok.

Štefánia Škutová

Silvestrovský batôžkový večierok

Cyklisti z Vavrečky už tradične organizujú jedinečný silvestrovský batôžkový večierok – ples, kde môžu prísť celé rodiny, od najmenších detí až po starých rodičov a spoločne privítať Nový rok. Každý si prinesie vlastné občerstvenie a o dobrú hudbu a atmosféru sa postarajú organizátori.

Tohtoročné vítanie Nového roka malo mimoriadne mladého ducha – takmer polovicu účastníkov tvorili deti a mládežníci, ktorí si užívali zábavu spolu so svojimi rodičmi. O skvelú hudobnú atmosféru sa postaral DJ Miroslav Hlina – DJ MiH. Jeho výber skladieb dokázal roztancovať a zabaviť všetky generácie. Skvelým doplnkom bola obrazovka s tanečnými videoklipmi, ktoré ešte viac vtiahli ľudí na parket.

Nečakaným spretrením večera bol vedomostný kvíz o Vavrečke, ktorý DJ sám pripravil. Súťažiaci zadávali odpovede cez mobilné telefóny a priebežné výsledky sa premietali na obrazovke. Otázky boli poriadne náročné, no súťažiaci sa nevzdávali a víťazkou sa napokon stala Námestovčanka, ktorej rodičia pochádzajú z Vavrečky.

Nový rok hostia privítali ohľaduplne – bez ohňostrojov a hluku, aby nerušili obyvateľov okolitých domov. Namiesto hlučnej pyrotechniky spoločne rozžiarili noc prskávkami v rukách detí aj dospelých. Bol to krásny pohľad a symbol spolupatričnosti, aký k rodinnému Silvestru neodmysliteľne patrí.

Michaela Pazúriková

Rozprávkový večer

V stredu 19. marca 2025 sa sála kultúrneho domu vo Vavrečke premenila na rozprávkovú ríšu. Vďaka dobrovoľníkom a talentovaným hercom sa deti mohli preniesť do sveta fantázie počas podujatia Čítanie rozprávok, ktoré bolo obohatené o divadelné scény a tvorivé spracovanie príbehov.

Večer otvorila originálna rozprávka s názvom „Rozprávka o Vavrečke“, ktorú napísala a predniesla Adka Hrubjaková. Rozprávka rozprávala príbeh o krásnej deves Vavrečke, ktorá vážne ochorela. Našťastie ju zachránili deti zo základnej školy,

Medzi jednotlivými príbehmi herečky roztancovali a rozveselili všetkých prítomných. Na záver si deti pochutnali na sladkých dobrotách, ktoré pre ne pripravili organizátori.

Podujatie vyvrcholilo veľkým potleskom a deti s nadšením žiadali pokračovanie v čítaní rozprávok. Radosť v ich očiach bola tou najkrajšou odmenou pre celý realizačný tím.

Veľká vďaka patrí všetkým dobrovoľníkom a účinkujúcim, ktorí svojou prácou a nadšením vytvorili nezabudnuteľnú rozprávkovú atmosféru. Poďakovanie patrí aj rodičom a starým rodičom, ktorí spolu s deťmi vytvorili skvelé publikum.

Michaela Pazúriková

ktoré sa nevzdali, problém vypátrali a napokon ho aj vyriešili! Príbeh ožil vďaka našim talentovaným detským herečkám, ktoré rozprávku zahráli v podobe divadelnej scény.

Nasledovala čarovná rozprávka „Zázračné labutie jazero“ v podaní Elenky Krivdovej. Tento magický príbeh doplnilo bábkové divadlo s hlinenými postavami, ktorým svojím hereckým talentom vdýchli život naše šikovné dobrovoľníčky.

Tretia rozprávka priniesla veselý príbeh „O Jožkovi, ktorý robil všetko naopak“, ktorý vyčaril úsmev na tvárach všetkých prítomných. Program obohatila aj krásna báseň od Jána Smreka, ktorú predniesla pani Angelka Sečová.

Rozprávka o Vavrečke

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami a siedmimi dolami, učupená pod vrchom Magurka bývala deva, najkrajšia zo všetkých, parádna dedinka Vavrečka. Mala nádherné dlhé vlasy, ktoré sa niesli dolu dedinou, vrtkú a veľmi milú povahu. Zvesti o jej kráse sa niesli od Krakova až po Žilinu a veru ne jeden mládenec sa chcel oženiť práve do tejto dedinky.

Bol práve marec a slniečko roztopilo posledné kúsky snehu, svojimi lúčmi začalo ohrievať vzduch aj srdcia Vavrečanov. Vytiahlo deti zo svojich izieb na ihrisko a rodičov do záhrady. Krátko na to však dedinka ochorela. Bolelo ju bruško, nemohla hýbať rukami ani nohami a chudera musela zahnúť do postele, kde iba stonala. Obyvatelia rýchlo zavolať lekára, ktorý dedinke zobral krv, zmeral tlak, prezrel bruško, ale žiaľ nech sa snažil ako chcel, neprišiel na to, prečo je dedinka zrazu chorá. Celý nešťastný zašiel do školy a poprosil deti, aby mu pomohli zistiť, čo sa chuderke dedinke mohlo stať.

Pani učiteľka určila 3 pátračov, aby sa pokúsili zistiť, čo sa vlastne stalo. Pátrači, budúci inžinieri, zistili, že elektrika je v každom dome, internet funguje, vody v zásobárni je dosť, plynu je dosť, nikto nezomrel, birmovanci boli v piatok v kostole, ľudia sú k sebe milí, deti sa zdravia starším, autobus je stále plný školákov, nikto sa neulieva. Nenašli nič, čo mohlo spôsobiť chorobu dedinky. Svoje pátranie ukončili s tým, že nenašli nič. Ich rozhovor si náhodou vypočuli dievčatá z 3. A triedy. Sú to veľmi šikovné, milé dievčatá, ale občas aj trochu opice škoricie! Bol by v tom čert, aby neprišli na to, čo sa stalo dedinke. Prešli každý meter dediny, od zastávky až po vyšný koniec, prezreli okolie školy, ihriská, bytovky, vyšný aj nižný koniec a dokonca aj hornú a spodnú cestu ku

kapličke. Ako sa prechádzali a pozorne sledovali každý meter ulice prišli na to, čo zrejme spôsobuje dedinke chorobu. Na chodníkoch našli prázdne pohodené plastové fľaše, obaly z cigariet, v skratke okolo pána starostu boli obaly s cukríkov a sladkostí, rozbitý tanier a veľa psích hovienok. Okolo ihriska bolo rozbité sklo,

pozabúdané čiapky a mikiny, ktoré ležali celé mesiace pod snehom. Smetné koše pri bytovke boli preplnené a vietor rozfúkal odpad po celom okolí.

Pani riaditeľka školy zorganizovala brigádu a deti sa rozhodli, že Vavrečku upracujú, aby dedinke pomohli. Prváci si vzali dlhý úsek od zastávky až po Očka, druháci okolie školy, ihriska aj bytovky, tretiaci a štvrtáci si rozdelili úseky na vyšný a nižný koniec, starý mlyn aj kapličku.

Či veríte alebo nie, deti vyzbierali 21 plných vriec odpadu!!! A keďže sa v škole venujú viacerým ekologickým projektom, odpad pekne vytriedili. Pán starosta poprosil p. Ďuranu, aby pozametal a vyčistil strojom všetky ulice od skaliel a prachu, ktoré sa nazbierali počas zimy.

A tu zrazu dedinku prestalo bolieť bruško, znovu mohla hý-

bať rukami aj nohami, vyskočila z postele akoby šibnutím čarovného prútika, vyzerala sa pred zrkadlom, krásna a čistá. Opäť je najkrajšia a najšťastnejšia v celom chotári! A to iba vďaka tomu, že vo Vavrečke sú deti múdre, starostlivé a pracovité!

Andrea Hrubjaková

DHZ Vavrečka

Lesný požiar v Oravskej Jasenici

V pondelok 10. marca 2025 vypukol rozsiahly lesný požiar v Oravskej Jasenici, ktorý si vyžiadal zásah takmer 80 hasičov. Oheň zasiahol plochu približne 500 x 500 metrov a jeho hasenie komplikoval ťažko prístupný terén. Naša dobrovoľná hasičská jednotka bola operačným strediskom povolaná k zásahu a do 10 minút od nahlásenia požiaru vyrazila na miesto v zložení piatich členov posádky. Spoločne s desiatkami profesionálnych aj dobrovoľných hasičov bojovali s ohňom aj za pomoci vrtuľníka Ministerstva obrany. Vďaka súčinnosti všetkých zložiek sa požiar podarilo úplne uhasiť po dvoch dňoch intenzívnej práce.

Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán.

Pripomíname občanom, že v suchom období je zakladanie ohňa v lesoch a na lúkach mimoriadne nebezpečné. Stačí jediná iskra, vietor, chvíľka nepozornosti a môže dôjsť k ničivému požiaru, ktorý ohrozuje nielen prírodu, ale aj ľudské životy a majetok. Žiadame preto všetkých, aby sa vyhýbali spaľovaniu lístia, konárov či suchej trávy a nikdy nezakladali oheň v blízkosti lesných porastov.

Bezpečne s ohňom

V stredu 26. marca sme zavítali medzi žiakov našej základnej školy, aby sme im priblížili dôležité zásady požiarnej bezpeč-

nosti. Prostredníctvom prednášky s názornými ukážkami sa deti dozvedeli, aké nebezpečné môže byť zakladanie ohňa v prírode, ako správne uhasiť horiaci olej na panvici alebo čo robiť pri požiaroch elektrickej rozvodne. Diskutovali sme aj o rizikách hádzania sprejov a iných nebezpečných predmetov do ohňa.

Rozprávali sme sa o vzniku lesných požiarov, ich ničivých dôsledkoch pre prírodu aj ľudí a o tom, ako im môžeme predchádzať. Deti sa do diskusie aktívne zapájali, kladli zaujímavé otázky a ukázali, že im na ochrane prírody záleží. Niektorí dokonca pripravili transparenty s výzvou na zastavenie vypaľovania trávy!

Ďakujeme škole za výbornú spoluprácu a žiakom za ich nadšenie a záujem. Veríme, že si z dnešnej besedy odniesli užitočné poznatky a budú aj oni prispievať k ochrane našej prírody.

Zvolávací systém FIREPORT

Dobrovoľný hasičský zbor Vavrečka sa stal súčasťou zvolávacieho systému FIREPORT. Naši hasiči patria pod operačné stredisko v Žiline, ktoré koordinuje výjazdy pri požiaroch, dopravných nehodách či iných krízových situáciách. Tento moderný systém umožňuje efektívne zvolávanie členov jednotky cez mobilné aplikácie a SMS notifikácie, čím sa skracuje čas výjazdu k mimoriadnym udalostiam.

Pre občanov Vavrečky to znamená vyššiu bezpečnosť a rýchlejšiu pomoc. Naši hasiči majú k dispozícii aj automatizovaný externý defibrilátor (AED) a môžu byť povolaní aj ku kardiopulmonálnej resuscitácii (KPR) pri zlyhaní srdca. Vďaka zvolávaciemu systému FIREPORT môžeme byť na mieste nešťastia skôr, čím zvyšujeme šance na záchranu životov.

V prípade, že budete potrebovať pomoc volajte:

- ☎ 150 – Hasiči
- ☎ 155 – Záchranári
- ☎ 158 – Polícia
- ☎ 112 – Tiesňová linka

Michal Hrkeľ
veliteľ DHZ Vavrečka

Apríl mesiac lesov

Vo Vavrečke hospodársky les vzorne obhospodaruje Urbár Vavrečka s výmerou 202 hektárov a v roku 2024 sa vysadilo 9000 stromčekov smreka, jedle a buka. Les je tvorený stromami. Strom je živý organizmus. Sme povinní chrániť stromy. Je zakázané poškodzovať alebo ničiť stromy. Stromy sú naše národné bohatstvo.

Vo Vavrečke sme mali jeden vzácny strom Vavrekova lipa. Žiaľ jeho zdravotný stav bol nevyhovujúci a musel byť spilený.

Ovocné stromy a kry pestujeme v záhradách pre ich chutné ovocie. O stromy je potrebné sa starať. Treba ich opíľovať, postrekovať a prihnojovať, aby priniesli bohatú úrodu chutných plodov. Rozkvitnutá záhrada to je raj na zemi. Poprechádzať sa po záhrade a porozprávať sa so

stromami to je relax pre dušu. Ovocné stromy nájdeme vo vavrečskom chotári na Vyšných a Nižných Jeleňoch na medziach a okolo potokov. Ich plody sú plánky a semená plánok sú najlepšie podpníky na štepenie ovocných stromov. Kedy nájdeme tieto plánky? Nájdeme ich v období kvitnutia, keď ich zďaleka vidno.

Na Cirkevnej základnej škole v Námestove majú peknú tradíciu. Každá trieda má vysadený jeden ovocný strom v areáli školy a sledujú jeho rast. Niektoré stromy už priniesli prvé plody.

Na záver dajme si jednu úlohu. Skúsme v každej rodine v tomto milostivom jubilejnom pútnickom roku vysadiť jeden stromček alebo krík.

Libor Rentka

Hviezdoslavček

Naša Súkromná materská škola Lienka je organizátorom okresnej súťaže v prednese prózy a poézie, určenej pre deti materských škôl. Dňa 20.3.2025, v Európskom centre gajdošskej kultúry, sa do 6. ročníka okresnej nesúťažnej prehliadky v prednese prózy a poézie - Hviezdoslavček, zapojilo 17 materských škôl z námestovského okresu a vystúpilo 33 detí.

Deti si okrem zážitku z prednesu odniesli aj diplom a medailu, ktorá im pri pohľade pripomenie ich úsilie. Chceme

Materská škola Vavrečka:
Ema Beláková a Juraj Voška

Súkromná materská škola Lienka:
Alicka Šeligová a Samuel Holmík

poďakovať pani učiteľkám za prípravu detí a taktiež ďakujeme deťom, ktoré nabrali odvahu a predviedli znamenité prednesy v próze a poézii.

Materskú školu Vavrečka 106 reprezentovali Juraj Voška a Ema Beláková, Súkromnú materskú školu Lienka reprezentovali Alicka Šeligová a Samuel Holmík.

Súkromná materská škola Lienka

Digitálne technológie

Technológie môžu pomôcť aj pri užívaní liekov

Dnešný svet je plný moderných technológií, ktoré nám môžu uľahčiť každodenný život. Jednou z užitočných pomôcok pre starších ľudí alebo tých, ktorí pravidelne užívajú lieky, je mobilná aplikácia: „**Pripomenutie piluliek a liekov**“.

Táto aplikácia pomáha:

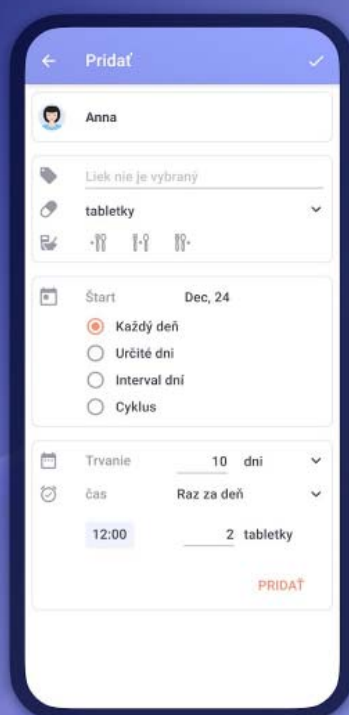
- ✓ Pravidelne si spomenúť na užitie liekov.
- ✓ Uchovávať dôležité informácie o liečbe.
- ✓ Vytvoriť profily aj pre ďalších členov rodiny, napríklad ak sa staráte o chorého príbuzného.

Technológie nemusia byť strašiakom – ak ich používame rozumne, môžu nám výrazne zjednodušiť každodenný život.

Aplikácia je dostupná pre telefóny so systémom Android v obchode Play. Ak by ste potrebovali pomôcť s jej stiahnutím alebo nastavením, rád vám poradím!

Juraj Kasan

Vytvorte plán pre viacero liekov

Náš školský príbeh pokračuje v novom šate...

Slávnostná akadémia z príležitosti otvorenia nových priestorov školy sa uskutočnila v posledný februárový deň. Výnimočná udalosť, ktorá neprebíha každý rok. Pásku slávnostne prestrihla riaditeľka školy Dana Serdelová, starosta obce Karol Pjenteľ a talentovaný spevák Peter Bažík. Pán farár Ladislav Drengubjak vysvätil priestory školy a dal svoje požehnanie, aby sa v nich všetkým darilo. Pozvaní hostia si prezreli novovzniknuté priestory školy. V kultúrnom dome na nich čakal pripravený bohatý program detí a žiakov, vystúpenie Peťa a občerstvenie. Výstavba nových priestorov začala v apríli 2024. Osem mesiacov sa

zapísalo do školskej histórie. Generácia terajších žiakov sa môže pochváliť, že zažila vyučovanie v priestoroch náhradnej i vynovenej školy v jednom školskom roku. Želáme našej škole, aby v nej vyrástlo čo najviac talentov a výnimočných osobností, ktorí dosiahnu svoj vytúžený cieľ a zmenia svet k lepšiemu. Ak spoločne deťom ukážeme, že sa stačí len rozhodnúť, potom už dokážu čokoľvek. Program, projekty, aktivity našej materskej a základnej školy, šikovné pani učiteľky, sú skvelou štartovacou čiarou na dlhej trati vzdelávania. Ďakujeme všetkým sponzorom, ktorí sa na tejto akcii podieľali.

Sťahovanie do nových priestorov

Hurá, dočkali sme sa. Po jarných prázdninách, druhý marcový týždeň, konečne nastal dlho očakávaný okamih. Začalo sa so sťahovaním do krásnych priestorov vynovenej školy. Radosť

v očiach žiakov bola neskutočná. Pomocnú ruku pridali aj oni, pomohli pri sťahovaní pomôcok, stoličiek i lavíc. Vôňa novoty, priestrannosť tried, moderné chodby a zariadenie, to všetko si

teraz môžu naplno užívať.

Veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí pomohli pri sťahovaní: upratovačke I. Kasanovej, školníkovi M. Žuffovi, poslancom – Rastislav Poláčik, Michal Hrkel so synom, František Pazúrik, rodičom – Lenka Čierniková, Denisa Matkulčíková, Lucia Beláková, zamestnancom obecného úradu - Matúš Košťál, Gabriel Minárik a pani učiteľkám.

Návšteva obecného úradu

Viete, odkiaľ sa hlási obecný rozhlas? Naši tretiaci to už vedia. Na hodine vlastivedy sa vybrali na exkurziu na obecný úrad, kde objavili zákutia, o ktorých doteraz netušili. Pani Števková, sprievodkyňa ich cesty, ich sprevádzala známymi i neznámymi miestnosťami. Navštívili archív, obecnú knižnicu či technickú a okrúhlu miestnosť. Jeden z najzaujímavejších momentov nastal, keď sa ocitli v sklade s plynovými maskami. Niektorí si dokonca vyskúšali, aké je to nasadiť si a dýchať cez plynovú masku. Trochu tajomné, dobrodružné, no rozhodne fascinujúce. Vrcholom návštevy bolo stretnutie s pánom starostom, Ing. Karolom Pjenteckom. Ukázal im svoju kanceláriu, porozprával o svojej práci a odpovedal na zvedavé otázky, ktoré mu žiaci kládli. Odchádzali sme s množstvom zaujímavých informácií a zážitkov – a niektorí možno aj tajným plánom, že sa raz do týchto priesto-

rov vrátia. Veď ako sám pán starosta povedal: „Kto vie, možno práve medzi nimi je budúci pán starosta či starostka!“

Olejko chráni prírodu

Tento výnimočný projekt zapája materské, základné, stredné školy po celom Slovensku a učí deti, akým ďalším a zároveň jednoduchým spôsobom môžu prírodu chrániť. Projekt „Olejko chráni prírodu“ sa usiluje o ochranu životného prostredia formou správneho nakladania s použitým kuchynským olejom, ktorý produkuje väčšina z nás pri príprave rôznych vyprážaných jedál. Aj my sme oddnes školou, ktorá je súčasťou tohto projektu. A nielen my, môže to byť ktokoľvek, kto prinesie použitý olej k nám do školy do oranžovej nádoby pred ŠKD. Olej po vyprážaní nechajte vychladnúť, cez sitko a lievnik prelejte do čistej plastovej fľaše a poriadne uzatvorte. Fľašu s použitým kuchynským olejom následne môžete priniesť do školy – do zbernej nádoby označenej logom Olejko chráni prírodu. Tento použitý olej sa následne ďalším spracovaním použije na výrobu biopaliva (bionafty). Naši druháci sa zapojili do súťaže a vytvorili krátky propagačný materiál - video, na tému Olejko chráni prírodu. Takto sa pripojili k ďalším 18 školám na Slovensku. Tešíme sa, že environmenty sú súčasťou nášho každodenného školského života.

Predškolači v školských laviciach

V stredu, 19.3., privítali školáci svojich budúcich spolužiakov zo súkromnej MŠ Lienka a v piatok 21.3. z našej materskej školy. Predškolači sa tak na jeden deň stali ozajstnými žiakmi v škole a strávili v nej školské dopoludnie. Zoznámili sa so školskými pomôckami, vyskúšali si učenie sa v triede, sedenie v laviciach, písanie na tabuľu, počítanie. Navštívili žiakov v ich triedach a zoznámili sa s ozajstným školským vyučovaním. Žiaci si pre svojich mladších kamarátov pripravili zaujímavosti zo svojho školského života, dali rady, ako sa stať pravými školákmi. Predškolači sa oboznámili s priestormi školy a do svojho prvého zošitka si nakreslili to, čo ich baví, čo ich zaujalo. Všetkým sa v škole páčilo, o čom svedčili aj slová pri odchode: „Ja tu chcem už zostať.“

Ako sa z kocúra obecného stal YWAN kocúr školský

Nenadarmo sa hovorí, že človek ktorý má rád zvieratá, je dobrým človekom. Táto stará pravda znamená to, že ak sme schopní mať rád, potom vieme aj pomáhať. To určite vedú vycítiť zvieratá, ktoré vyhľadávajú pomoc práve u ľudí, ktorým tento zmysel nechýba. Deti sú osobitná kapitola. Pri zvieratkách zabudnú na zákazy, príkazy, jednoducho ukážu to, čo je na detskej duši to najkrajšie a najúprimnejšie - čistú, pravú lásku. A tak sa jedného dňa objavil mačací návštevník v školskom dvore. Nenápadne schovaný, zato so silným a hlasným pozdravom každého, kto vstúpil na schody pred školský vchod. Zavítal k deťom so svojím vztýčeným chvostom a nádejou v očiach, že konečne bude niekomu patriť. Zapáčila sa mu detská bezprostrednosť, radosť, zvítanie. Víťazné mravčanie na znak radosti z obyčajného pohľadkania, nevyháňania, neodstrčenia. Konečne ho nikto nekopol, neublížil len za to, že je obyčajná mačka domáca. Žiaci urobili krásne gesto. Na druhý deň kocúrika pomenovali, doniesli krmivo, misku. Maroš Škuta so svojím dedkom zhotovil drevený domček. V školskom klube ho žiaci spoločne dotvorili a vyzdobili. Pán Gabriel a Matúš z obecného

úradu pomohli s nabitím strešnej krytiny. Potom už len stačilo vložiť teplú podstielku. Mačiak získal nezvyčajné meno Ywan, skoro ako nejaký bohatier. Za svoju prítulnosť si ho obľúbili všetci. Vďaka nemu má naša škola pravidelného návštevníka a strážnika, akého v iných školách nenájdete. Stal sa každodennou súčasťou školského života. Vyčkáva pred školou ráno, na obed a hoci nemá hodinky, objaví sa presne v čase, keď vychádzajú žiaci z budovy. Vyprevádza ich von zo školského dvora. Možno je to „kocúrovské poďakovanie“ za detskú dobrosrdečnosť.

HVIEZDOSLAVČEK V ORAVSKEJ POLHORE

Recitačná súťaž pre deti z materských škôl - Hviezdoslavček je každoročne očakávaným podujatím, ktoré deti pripravuje na to, aby sa vyjadrili a rozvíjali svoje rečové schopnosti. Našu materskú školu reprezentovali Emka Beláková a Jurko Voška. Tento typ súťaže má nielen výchovný, ale aj spoločenský význam, pretože poskytuje priestor na vyjadrenie sa, zlepšovanie verejného vystupovania a zároveň podporuje kreativitu a sebavedomie malých recitátorov.

ČÍTANIE S RODIČMI

Pred spaním chodili rodičia našich detí čítať do tried krásne príbehy. Všetky sa vždy tešili na tento čas, keď sa pohodlne uvelebili vo svojich postieľkach a počúvali, ako im rodičia rozprávajú o zvieratkách, rozprávkových postavkách, rôznych hrdinoch a ich dobrodružstvách. Každý príbeh bol plný napätia, smiechu a fantázie. Boli to krásne, tiché a magické chvíle pred tým, ako zaspali s úsmevom na tvári.

DIVADLO - ZVEDAVKA A KÚZELNÍK

V materskej škole sa dnes konalo krásne divadelné predstavenie s názvom Rozprávkový trpaslík. Deti sa spolu so svojimi učiteľkami ponorili do sveta plného fantázie, kde sa stretli so Zvedavkou a Kúzelníkom. Pomohli im vyriešiť hádanku a zažiť s nimi rôzne dobrodružstvá. Radosť, smiech a napätie z celého predstavenia bolo cítiť v každom rohu triedy. Deti boli nadšené, že sa mohli zúčastniť na takejto rozprávkovej akcii, ktorá im priniesla veľa zábavy a nových zážitkov.

PLAVECKÝ VÝCVIK

Už tradične deti z materskej školy absolvovali plavecký výcvik, na ktorý sa vždy tešia. Celý týždeň si užívali „plávanie“ a tak mohli rozvíjať svoje plavecké schopnosti pod vedením skúsených inštruktorov.

PIRÁT, HASIČ A ČI PRINCEZNÁ

Pravdepodobne nenájdeme dieťa, ktoré by sa netešilo na karneval. Ten je vždy v materskej škole taký malý sviatok. Tento rok sa konal v piatok 21. februára. Všetky detičky prišli

oblečené v krásnych kostýmoch. V škôlke ich už od skorého rána čakala zábava a tanec. Nechýbalo maľovanie na tvár a veľa, veľa smiechu. Každá maska bola odmenená cenou – lízankou, víčikom a medailou. Šikovné maminky pribalili deťom koláčiky a chutné dobroty, za čo im ďakujeme. Všetci sme si tento deň užili a budeme naň dlho spomínať.

PROJEKT ZELENÁ ŠKOLA

Naša materská škola je už druhý rok zapojená do projektu Zelená škola. Tento rok ukončujeme tému Zeleň a ochrana prírody. Realizovali sme environmentálne aktivity ako Malý stopár, Beseda s poľovníkom, Krmenie zvierat, Deň vody, Maľované kamienky a iné zamerané na tvorbu, poznávanie a ochranu životného prostredia. Ďakujeme rodičom za spoluprácu.

NÁVŠTEVA KINA A KNIŽNICE V DOME KULTÚRY NÁMESTOVO

Mesiace marec sa v materskej škole nesie v znamení kníh a rozprávok. Milá rozprávka nás čakala na veľkom plátne v Domu Kultúry v Námestove. Premietanie sme spojili s návštevou knižnice, kde si deti prezreli priestory, knihy a oboznámili sa s prácou knihovníčky. Návšteva kina a knižnice bola pre deti príjemným zážitkom a nevšedným spresnením dňa.

Základná škola s materskou školou Vavrečka 204
Elokované pracovisko MATERSKÁ ŠKOLA VAVREČKA 106

ZÁPIS DETÍ DO MATERSKEJ ŠKOLY

TERMÍN VYDÁVANIA A OD OVZDÁVANIA ŽIADOSTI OD:

01. mája 2025 - 31. mája 2025

TERMÍN VYDÁVANIA ROZHODNUTIA

O PRIJATÍ A NEPRIJATÍ DO:

30. júna 2025

Tešíme sa!

Všetky potrebné informácie nájdete na web stránke:
zsvavrecka.edupage.org v priečinku Materská škola - Zápis detí do MŠ

Charitatívny FIT deň

V sobotu 11. januára 2025 sa v kultúrnom dome vo Vavrečke uskutočnil charitatívny FIT deň, ktorý spojil šport a dobrú vec. Stretli sa na ňom športoví nadšenci od troch až po osemdesiat rokov. Každý, bez ohľadu na vek či kondíciu, prispel svojou energiou a pohybom k dobrej veci – pomoci malej Amálke Vrábľovej zo Zákamenného v jej boji s vážnym ochorením.

Na pomoc pre Amálku prispeli nielen účastníci športovej časti podujatia, ale aj mnohí diváci a náhodní okoloidúci. Výťa-

žok z podujatia vo výške 830 € bol doplnený sumou 750 € z charitatívneho spinning maratónu v Dynamit klube v Námestove, ktorý sa konal 3. januára 2025. Spolu sa tak vyzbieralo krásnych 1 580 €, ktoré pomôžu Amálke v liečbe.

Za myšlienkou usporiadať FIT deň stál Rasto Poláčík, ktorý oslovil trénerov z rôznych športových organizácií. Výsledkom bolo pestré športové dopoludnie plné energie, radosti a vzájomnej podpory.

Podujatie odštartovalo kardio cvičením a funkčným tréningom DEEPWORK

tívnu energiu. V súčasnosti pôsobí v EASY GYM v Ružomberku, kde sa venuje rôznym formám cvičenia a popri tom pracuje v Policajnom zbore.

Druhým blokom bol tréning funkčnej sebaobrany KRAV MAGA, ktorý viedol Ľubomír Brtko s kolegami z Námestova. Účastníci si mohli vyskúšať základné techniky sebaobrany a naučiť sa, ako správne reagovať v prípade ohrozenia. Pre deti bol pripravený špeciálny hravý tréning, ktorý zábavnou formou priblížil princípy sebaobrany.

Nasledovalo dynamické cvičenie TAEBO a energická ZUMBA s Rastom Poláčíkom. Jeho pozitívna energia a nadšenie strhli všetkých prítomných, ktorí sa nechali uniesť

a TABATA pod vedením Lucky Lajčiakovej z Ružomberka. Lucka, ktorá má viac ako 20-ročnú prax v skupinových tréningoch, priniesla do Vavrečky nielen rytmom a výbornou atmosférou. Rasto, ktorý sa týmto cvičeniam venuje už 15 rokov, pôsobí v RP Studio Harmony v Námestove, kde vedie skupinové tréningy a ponúka aj masáže.

Záver podujatia patril upokojujúcej JOGE s Alenkou Novákovou, ktorá účastníkom poskytla možnosť uvoľniť sa po náročných tréningoch a nájsť vnútorný pokoj. Alenka, ktorá pôsobí vo fitness

centre Dynamit Klub v Námestove, sa aktívne venuje organizovaniu charitatívnych športových podujatí už 12 rokov.

Charitatívny FIT deň bol úspešným podujatím nielen vďaka skvelým trénerom a športovým nadšencom, ale aj vďaka všetkým, ktorí prispeli finančne, organizačne či materiálne. Srdečná vďaka patrí Rastovi Poláčíkovi a tímu dobrovoľníkov za ich nasadenie a ochotu pomáhať. Nechýbalo ani občerstvenie v podobe výborného gulášu a palacinek, za ktoré tiež patrí vďaka organizátorom a podporovateľom.

FIT deň ukázal, že keď sa ľudia spoja pre dobrú vec, dokážu neuveriteľné. Šport môže byť nielen o pohybe, ale aj o sile solidarity a pomoci. Ďakujeme.

Michaela Pazúriková

Mariáš

Dňa 29.12.2024 sa v sále kultúrneho domu odohral pre všetkých nadšencov mariášu celoslovenský turnaj. Tento rok sa uskutočnil prvý ročník tohto podujatia In memoriál Miroslava Bandíka. Turnaja sa zúčastnilo celkom 30 hráčov z celého Slovenska. Orga-

nizátori - Marek Zanovít, Ján Krivda a Karol Pjenteck st. pripravili pre účastníkov výborný guláš a občerstvenie, ktoré hráčom dodalo energiu do ďalšej hry. Súťažiaci sa tešili z výbornej atmosféry, ktorá panovala pri každom hracom stole. Výhercom gratulujeme.

Umiestnenie:

1. miesto **Adrián Zajonc**
2. miesto **Ján Resutík**
3. miesto **Ján Danko**
4. miesto **Karol Kocúr**

Štefánia Škutová

Lóra

Koncom minulého roka sa už tradične v krčme u Maťa konal turnaj v lóre. Súťažiaci si pri stretnutí vychutnali súťaživú atmosféru, výbornú náladu a stretnutie s priateľmi.

O umiestnenie na prvých stupňoch víťazov bojovalo celkom 24 hráčov. Na prvom mieste sa umiestnil **Juraj Kasan**, druhé miesto obsadil **Marek Sklárčik** a tretia priečka patrila **Pavlovi Stolárikovi**. Výhercom srdečne gratulujeme.

Štefánia Škutová

Stolnotenisový turnaj

Stolný tenis patrí k obľúbeným športovým aktivitám v našej obci. Dňa 27.12.2024 sa v sále kultúrneho domu odohral ďalší ročník tohto tradičného tur-

naja. Súťaž priniesla priateľskú atmosféru, radosť z hry a výborne naladených súťažiacich. Pre všetkých zúčastnených bolo pripravené výborné občerstvenie.

Tento rok sa turnaja zúčastnila aj jedna žena, a my dúfame, že budúci rok sa k nej pridajú ďalšie.

Výhercovia:

1. miesto: **Juraj Kurtulík**
2. miesto: **Viktor Čiernik**
3. miesto: **Dušan Pluta**

Všetkým výhercom srdečne gratulujeme.

Štefánia Škutová

Bežecké lyžovanie

Náš úspešný športovec Slavomír Praj má za sebou mimoriadne úspešnú sezónu 2025, počas ktorej sa zúčastnil viacerých prestížnych pretekov v bežeckom lyžovaní a skialpinizme, kde dosiahol výborné výsledky.

Na pretekoch Slovenského pohára v behu na lyžiach na Štrbskom Plese nedal svojim súperom žiadnu šancu a suverénne zvíťazil. Na osemkilometrovej trati v kategórii 45–54 rokov, kde pretekal klasickým štýlom, predviedol skvelý výkon, vďaka ktorému si v celkovom poradí Slovenského pohára zabezpečil prvé miesto.

Na 52. ročníku Bielej stopy v Kremnici, ktorá sa tento rok pre nedostatok snehu

konala v netradičnom formáte, si Slavo vybojoval dve medaily. V sobotnej 90-minútovke, bežanej na 6,5 km okruhu, získal bronz. V nedeľnej hodinovke klasickou technikou sa opäť predviedol v skvelej forme a domov si odniesol striebornú medailu.

Začiatkom februára sa predstavil aj na Majstrovstvách Slo-

Biela stopa v Kremnici

Majstrovstvá Slovenska na Štrbskom plese

Slovenský pohár na Štrbskom plese

venska v behu na lyžiach na Štrbskom Plese. V kategórii 45–54 rokov na 8 km trati klasickým štýlom obsadil výborné druhé miesto.

Okrem bežeckého lyžovania sa Slavo venoval aj skialpinizmu a zúčastnil sa viacerých pretekov, vrátane podujatí v Krušetnici, Hruštíne a na Malinôm Brde.

Slavomír Praj je vo vynikajúcej kondícii, čo dokazujú jeho skvelé výsledky. Srdečne gratulujeme k dosiahnutým úspechom a ďakujeme za výbornú reprezentáciu našej obce.

Michaela Pazúriková

Pretláčanie rukou

Oravskí pretekári v pretláčaní rukou z KASprof Security Bul Team Orava sa zúčastnili Majstrovstiev Slovenska, ktoré sa konali 15. marca 2025 v Bratislave.

Svoju premiéru v ťažkej váhe Masters Muži 90+ kg na pravú ruku absolvoval náš rodák Peter Kasan, ktorý sa v silnej konkurencii nestratil a predviedol bojovný výkon, ktorý mu priniesol druhé miesto. „Vo svojej kategórii do 90 kg som minulý rok vyhral Slovensko, Európu aj svet, preto som sa rozhodol ísť do vyššej kategórie. Porazil ma len viacnásobný majster Eu-

rópy a majster sveta v ťažkej váhe - Peter Spusta. Moja kategória na európskom šampionáte bude do 100 kg. Je to pre mňa

nová výzva a nová motivácia. Ľavú ruku som vynechal pre zranenie spred troch mesiacov, no už s ňou trénujem naplno. Na Majstrovstvách Európy chcem pretekať oboma rukami. Celý tím zaznamenal skvelé výsledky a potvrdil svoju silnú pozíciu na domácej armwrestlingovej scéne. Podali sme skvelý výkon. Vždy sa teším keď vychovávam nových reprezentantov Slovenska. Tento rok si klub vybojoval osem nominácií na európsky šampionát a ja tam vidím aj adeptov na titul Majstra“ povedal tréner tímu Peter Kasan.

Lepšie zázemie pre futbalistov

Počas zimnej futbalovej prestávky predsa TJ Slovan Magura - Michal Hrkeľ, spolu s Františkom Pazúrikom, neoddychovali. Využili ju na vylepšenie klubového zázemia. Pustili sa do úprav okolia ihriska. Odstránili staré oplatenie, ktoré už nespĺňalo svoju funkciu a upravili terén za bránkou, aby bol bezpečnejší. Pri vstupe na ihrisko vysadili stromčeky, ktoré im poskytol Peter Rusnák. Vďaka tejto zmene teraz prostredie v okolí ihriska pôsobí krajšie a upravenejšie.

Zmenou prešla aj budova Telovýchovnej

jednoty. Vďaka našej rodáčke Jane Betuštiakovej (rod. Janotíkovej), ktorá futbalistom darovala kuchynskú linku aj so spotrebičmi, mohli zrekonštruovať starú kuchyňu. Tá pôvodná už mala svo-

Michal Hrkeľ a František Pazúrik pri úprave okolia ihriska

Zrekonštruovaná kuchyňa

ju životnosť dávno za sebou. V rámci úprav sa v kuchyni vymenila aj elektrina a steny dostali nový náter. S elektroinštaláciou ochotne pomohol Jozef Hrkeľ, za čo mu patrí veľká vďaka. Poďakovanie patrí aj Jurajovi Kasanovi, ktorý pomohol s úpravou počítačových káblov a s kamerovým systémom.

Zimnú prípravu majú všetky tímy vavrečských futbalistov za sebou a my im budeme držať palce v nastávajúcej jarnej časti sezóny.

Michaela Pazúriková

Zimná príprava a zmeny v kádri

Zimná príprava nášho tímu odštartovala 24. januára. Hráči pracovali na fyzickej kondícii aj hernej forme, aby boli pripravení na jarnú časť sezóny.

Počas prestávky došlo k viacerým zmenám v tíme:

Odchody:

Roman Šarman – hosťovanie v TJ Tatran Klin

Jorge Alfredo Hernandez Cantilo – ukončenie hosťovania

Žiaci

Prípravka U8 na Hamšík cup v Banskej Bystrici

Príchody:

Johan Andres Ponton Cambindo – kolumbijský hráč na hosťovaní z Tornale

Okrem posíl do kádra sa do mužského tímu postupne začlenia aj šikovní dorastenci – **Samuel Minárik, Samuel Muroň, Tadeáš Chajdiak** a **Michal Balek**. Veríme, že budú napredovať,

zbierať cenné skúsenosti a v budúcnosti sa stanú pevnou súčasťou nášho mužstva.

Poďakovanie

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa podieľali na zlepšení klubového zázemia – či už úpravou okolia ihriska alebo modernizáciou budovy TJ. Osobitne ďakujeme **Urbáru Vavrečka**, ktorý pre našich futbalistov zakúpil nové zápasové lopty. Veríme, že s nimi v jarnej sezóne napneme siete súperov čo najviac.

Michal Hrkeľ

predseda TJ Slovan Magura Vavrečka

Povešť o Vavrečke - Zemský kľúč

Príbeh o Zemskom kľúči a poklade na Magurke pozná mnoho Vavrečanov. Táto povesť je zaznamenaná v dvoch verziách v knihe Vavrečka, no menej známou podobu môžeme nájsť aj v knihe Proroctvo kráľa Mateja od Antona Habovštiaka, vydané v roku 1970. Hlavnými postavami príbehu sú štyria švagrovia – **Holma, Hrkeľ, Smržík a Trabalka**. Oslovili sme potomkov hlavných hrdinov tejto legendy, aby ju spracovali vo výtvarnej podobe.

Vysokoškolačka **Sofia Hrklová**, ktorá sa vo voľnom čase venuje kresleniu a maľovaniu, vytvorila originálnu kresbu zachytávajúcu kohúta a zázračnú knihu. **Imrich Holma**, študent grafického dizajnu na strednej škole, stvárnil svoju predstavu povesti pomocou moderných grafických nástrojov umelej inteligencie. Digitálne umenie rovnako využila aj **Alexandra Bagiová** z Ružomberka, dcéra nášho rodáka - akademického maliara Kornela Smržíka. Zaujímavou detskou ilustráciou prispel aj 3,5-ročný **Adam Tokarz**, syn **Márie Tokarz**, rodenej **Trabalkovej**.

Na výtvarnom stvárnení príbehu sa podieľali aj traja umelci z Vavrečky. **Patrik Belák** vytvoril farebnú kresbu kohúta, Magury a knihy Zemský kľúč. **Simona Retová** prispela ilustráciou kreslenou pastelkami a perom. **Mária Slaničanová Žáková** namalovala akvarelovú ilustráciu, v ktorej spojila oravský kraj, majestátnu Maguru a symbolickú stuhu, predstavujúcu plynutie času a samotného príbehu.

Všetkým ilustrátorom patrí veľká vďaka za ich tvorbu, ktorá pomohla oživiť dávny legendárny príbeh o Zemskom kľúči a poklade na Magurke, ktorý si aj Vy teraz môžete prečítať.

Michaela Pazúriková

Keď Vavrek - ktovie odkiaľ bol - v súkenných nohaviciach a v kožuchu z ovčích koží zastal pod Magurou, najprv sa zadíval do doliny. Potom si všetko dôkladne poprezeral a sotva zvedel, čo je to za kraj, povedal si sám pre seba: „Netreba ísť ďalej, keď je všade dookola toľko súceho poľa, že by sa na ňom mohla užiť celá dedina“. A Vavrek vtedy na tom mieste nielen zastal, ale aj navždy ostal a založil tam dedinu, čo sa neskôr po ňom volala Vavrečkou.

Sotva si Vavrek zhlobil malú chatrč, zasadil pod oblokmí krásnu zelenú lipku. A naisto sa vtedy ani nenazdal, že táto lipka vyrastie na také stromisko, čo tam bude stáť až do dnešných čias.

Keď Vavrek po rokoch zomrel, zanechal po sebe svojim potomkom nielen dom s košatou lipou, ale aj akúsi veľikánsku knihu s veľkými pagamienmi, ktoré sa dali zamykať. Vraj preto, aby z knižiska nemohol ktokoľvek čítať a prehŕňať sa v ňom. Kniha sa volala Zemský kľúč a bolo tam pospisovaných veľa múdrostí i proroctiev, o ktorých ešte ľudia nepočuli. Nachádzali sa v nej aj modlitby, ktoré bolo treba večerami odrieť. Najdôležitejšia modlitba bola celkom na konci knihy, lenže tú modlitbu Vavrek celý život obchádzal. Iba keď cítil, že zomrie, povedal svojim synom: „Synovia, dobre sa budete mať len vtedy, keď sa budete každý deň modliť a Pána Boha o pomoc žiadať. Ak by ste však nebodaj do biedy upadli a nemali sa kde v núdzi obrátiť, vezmite Zemský kľúč a o polnoci na svätého Jána sa pomodlite

Autorka ilustrácie: Simona Retová

na Magure pokorne a pobožne modlitbu, čo je celkom na konci knihy. Ak sa budete modliť i správať tak, ako sa patrí pri modlitbe, uvidíte, že na Magure nájdete, čo navždy zaženie vašu biedu.“

Potom im ešte porozkladal, celkom dopodrobna ako treba tú modlitbu odrieť a čo si treba vziať so sebou, aby zlí duchovia k nim nemali prístup.

Lebo na svätójánsku noc sa treba mať pred kadekým na pozore.

Vavrek čoskoro zomrel. Jeho synovia sa nenáhlili na Maguru so Zemským kľúčom hľadať pomoc. Veď načo? Každý z nich mal dom a v ňom toľko všetkého, že sa nebolo treba utiekať o pomoc v Magure. Synovia sa statočne modlievali i robili všetko, ako sa svedčí na poriadnych ľuďoch. Na modlitbu v Zemskom kľúči nezabudli a vraveli o nej aj svojim synom a dcéram, aby si vrah oni dakedy pomohli, ak by bolo treba.

Po čase už vo Vavrečke nežili iba Vavrekovi synovia, ale aj ľudia z iných dedín, čo sa tam priženili. Do Vavrekovej rodiny

Autor ilustrácie: Imrich Holma

Autor ilustrácie: Patrik Belák

sa neskôr dostal aj Hrkeľ, čo bol veľmi múdry a na všetko súci, Trabalka, kušnier, a Hoľma, ktorý choval také voly, že sa každý na ne zadíval, ak ich zazrel. Najmladšiu Vavrekovu dcéru dostal Smržík, čo býval na dolnom konci dediny a bol zo všetkých najpobožnejší.

Títo štyria švagrovia by sa naisto tiež boli mali dobre, keby sa neboli jednostaj náhlili a každú sobotu s chvatom nerobievali. A to im tak zaškodilo, že po čase nie a nie viac dorobiť, ako ostatní ľudia z dediny. Keď videli, že začínajú upadať do biedy, jeden zo štyroch švagrov povie: „Zle ide byť s našimi rodinami. Bieda sa chce vovaliť do našich domov, musíme si pomôcť. Vezmeme Zemský kľúč, zjďdeme na Maguru a urobíme, ako radil náš prastarý test.“

„Tak je! Čože by sme si nepomohli, keď sme teraz v núdzi,“ prisvedčili švagrovia aj ich ženy. Keď sa takto dohodli, potom už len netrepežlivo čakali, kedy bude sviatok svätého Jána, aby mohli ísť za svojim cieľom. Keď napokon aj ten prišiel, začali sa všetci štyria schádzať ešte pred západom slnka. Prvý prišiel Hrkeľ, za ním Trabalka-kušnier a tretí bol Hoľma. Smržík z dolného konca dediny doľapkal k nim nakoniec, lebo vliekol so sebou Zemský kľúč, a to veru nebola ľahká vec. Kniha bola také ťažká, že museli zaraz vymeniť Smržíka v nosení, taký bol ustatý. Švagrovia sa pozreli na Maguru a hybaj hore na poľanu, ktorú ani nebolo vidno z dediny.

Len čo sa horko-ťažko aj s knihou vydiapali na Maguru, knihu položili na poľanu a potom

všetko tak robili, ako sa to dozvedeli od predkov Vavrekovej rodiny. Najprv si postávali okolo knihy a potom Hrkeľ obišiel zopár ráz svojich švagrov. Ale nie iba tak na oko. Trojkráľovou kriedou očiaral veľký kruh a svätenou vodou pokropil nielen každého z nich, ale i miesta pred nimi. To preto, aby zlí duchovia nemohli mať k nim prístup.

Keď sa už celkom zotmilo, Smržík zažal lampáš, čo niesol so sebou, lebo vedel, že sa potme nebude dať čítať z knihy a povie Hrklovi: „Ty vieš čítať, nuž začni!“ Hrkeľ sa postavil k jednému rohu knihy a začal čítať. Ostatní traja, čo stáli tiež pri rohoch knihy zaraz zopakovali všetky slová, čo im Hrkeľ predriekal celkom tak ako modleník v kostole. Modlitba nebola dlhá, ale také, akú sa nikdy nemodlili, ani nikde nepočuli. Ale opakovali ju toľko ráz, že ju nakoniec vedeli celkom naspamäť. Sotva sa im však zazdalo, že môže byť okolo polnoci, jeden z nich sa nevdojak obzrel a tu vidí, že na pár krokov od nich hrebíe v zemi krásny kohút. I veru sa nezdržal, aby neskríchal: „Švagrovia, ľahá, aký kohút!“ A to veru urobil veľkú chybu, lebo tí sa pravdaže zaraz obzreli a dívali sa na krásneho kohúta, čo tak menil farby pri nočnom svetle, že ani jeden z nich nemohol zvedieť akej je farby. Hrkeľ prestal čítať z knihy a jeho švagrovia namiesto modlitby iba híkali a čudovali sa, čo je to za vták. Ten však len hrabal a hrabal, vyhadzoval zem spod nôh, stáby chcel zaraz čosi vyhrabať. Keď sa Trabalkovi zdalo, že sa kohút už pridliho morduje so zemou a že by mohol odletieť, nuž naň skríchal: „Kikirikí!“ Kohút zdvihol hlavu, ale hrabal ďalej. To napálilo Hoľmu i rozťahal odrazu obidve ruky a začal ho plašiť, ani čo by mu bol vliezol do vlastného jačmeňa. Pritom kričal, až sa v Magure ozývalo: „šo, šoha, šoha!“ Kohút sa vtedy už naozaj splašil. Ešte raz zdvihol hlavu, prestal hrabať a potom sa odrazu prepadol, ani čo by ho bola poľana na Magure zhltila. V tej chvíli všetci štyria švagrovia ostali stáť ako prikutí k zemi. V očiach sa im najprv zotmilo a v hlavách zacítili čosi také ako ošiaľ. Každý sa v tej chvíli zľakol a jeden z nich v tomto strachu zavzdychal: „Mlynské koleso vidím, ako sa mi krúti nad hlavou. Naisto ma zabije, ak sa na mňa privalí.“ Druhý zas žalostil: „Rohatá zver sa na mňa rúti... Najskôr čerti. Beda mi, ak ma schytia na rohy!“ No všetci naisto čosi videli, keď každý kričal. Najviac asi ten tretí, lebo ten jednostaj plakal a lamentil: „Bože môj, prebože, celý vrch sa na mňa váľa. A podo mnou priepasť!“ V tej chvíli každý kričal, zalamoval rukami a raz nevedel, či je

Autorka ilustrácie: Mária Slaničanová Žáková

Autorka ilustrácie: Alexandra Bagiová

ešte živý alebo už opúšťa navždy tento svet. Nečudo veru, že sa vtedy už každý lúčil so životom a že neveril, či sa ešte domov vráti. A veru málo chýbalo, že sa celkom tak nestalo.

Keď sa štyrom švagrom zdalo, že sa na nich ide vari celý svet prevrátiť, vtedy načisto zamreli od strachu a nevedeli viac o sebe. Iba veľké šťastie bolo, že jeden za druhým navždy

Autor ilustrácie: Adam Tokarz

nezhynuli. Nik nevie, ako dlho tam ostali, lebo všetci štyria stratili pamäť. Keď na druhý deň až kedysi na poludnie jeden za druhým otvárali oči, dlho nemohli zvedieť, kde zabúdli. Hrkeľ vstával v jarku pri Ťapešove, kde by jakživ nebol zabúdli, čo by sa mu bol ako rozum zmiatol. Trabalka ležal za humnami v Jasenici. Nemohol však zvedieť, čo je to za dedina pred jeho očami, nuž sa musel spýtať. Ale ani ostatní lepšie nepochodili. Keď sa Smržík stretol s Hoľmom a vyzvedal sa ho, kde sa vtedy podel z Magury, ten iba hodil rukami a smutne povie: „Kdesi pri Slanici v chrasti som sa prebudil. A nebol by som ani zvedel, kde ma čosi zašikovalo, keby som nebol videl komín z farbiarne.“ Napokon sa aj Smržík priznal Hoľmovi: „Mňa zas zaviedlo do rašeliny pri Ústí, a tak som sa do nej zaboril, že som sa dlho na poriadnu zem nemohol vyškriabať.“

Autorka ilustrácie: Sofia Hrklová

Takto, hľa, pochodili vo svätotrojníku noci štyria Vavrečania, čo chceli zbohatnúť na Magure. A iste by sa boli nevrátili s prázdnyimi rukami, keby sa boli do tých čias modlili, kým kohút sám neodletí. Oni sa však prestali modliť a namiesto modlenia počali kohúta plašiť. Nuž preto z bohatstva, čo leží v Magure, naskrz nič sa im neušlo, a k tomu utratili aj

Zemský kľúč, lebo ten sa tiež prepadol do Magury.

Švagrovia pravdaže dlhší čas ani slovíčko nepovedali nikomu, ako na Magure pochodili. Iba svojim ženám sa museli priznať, čo sa im stalo na Magure vo svätotrojníku noc. Ale tie dlho nevydržali, aby veci nevyklebetili. Ktohovie, či by v dedine boli ženám uverili, keby sa títo štyria Vavrečania neboli bývali neskôr sami popriznávali a dopodrobna všetko nevyrozprávali. Keď Vavrečania videli, že sa nielen Hrkeľ, ale i Trabalka s Hoľmom, ba aj Smržík držia jednej reči, nuž im uverili.

Od tých čias na tieto štyri rodiny ľudia nezabudli. Ba tak často o tom rozprávali, že im dali aj meno, aké dovtedy nemali. Hrkeľ, čo v tú noc čítal a modlil sa zo Zemského kľúča, volal sa Hrkeľkaplán. Trabalkovcov nazývali zas Kikirikí, lebo Trabalka tak zhíkol na Magure, keď zazrel kohúta. Hoľma a potom aj jeho potomci mali meno Šoha. To preto, že tak kričal na kohúta a že ho navždy odohnal. A keď dakto išiel do Smržíkov a niekto iný sa spýtal, kde ide, odpovedal: „Ale do Zemského kľúča...“ Vavrečania takto volávali Smržíkovcov za to, že opatrovali Zemský kľúč v dome, kým ho títo štyria neutarmonili na Magure. A dlho tie rodiny takto nazývali.

Anton Habovštiak,

kniha Proroctvo kráľa Mateja, rok vydania 1970